

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

P.K.

bytem ...

zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Teryngelem

sídlem Ke Klimentce 15, Praha 5

proti

žalovanému

Národní bezpečnostní úřad

sídlem Na Popelce 2, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu ze dne 7. 2. 2019, č. j. 21/2019-NBÚ/07-OP,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ředitele Národního bezpečnostního úřadu (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2018, č. j. 98764/2018-NBÚ/P (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla zrušena platnost osvědčení žalobce pro stupeň důvěrné.
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Žalovaný v roce 2015 vydal žalobci osvědčení pro stupeň utajení důvěrné.
4. V roce 2007 žalobce způsobil dopravní nehodu, při které bylo zjištěno, že řídil pod vlivem alkoholu.
5. V roce 2017 byl žalobce přistižen, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu. Při kontrole mu bylo naměřeno 2,37 promile alkoholu v krvi. Žalobce se v trestním řízení k činu přiznal. Krajské státní zastupitelství podmíněně odložilo podání návrhu na potrestání žalobce podle § 179g odst. 2 trestního řádu. Zkušební dobu stanovilo v délce 18 měsíců.
6. Na základě těchto informací žalovaný zahájil řízení o odnětí osvědčení žalobci. V rámci řízení si opatřil informace od policie, u které byl žalobce zaměstnán, informace o trestním řízení ohledně incidentu v roce 2017 a provedl pohovor se žalobcem. V rámci pohovoru žalobce vysvětloval okolnosti svého řízení pod vlivem alkoholu v roce 2017. Poukazoval na smrt své matky a celkovou neutěšenou rodinnou situaci, která vedla k tomu, že den před jízdou vypil větší množství alkoholu.
7. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí v chování žalobce shledal naplnění bezpečnostního rizika podle § 14 odst. 3 písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“). Bezpečnostní riziko spatřoval ve vědomém porušení právních předpisů, kdy žalobce vědomě řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Takové jednání považoval za neomluvitelné, zvláště pokud žalobce již v minulosti řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Zohlednil také postoj žalobce, který při pohovoru kladl důraz na okolnosti svého protiprávního jednání (zavezení otce na nákup potravin) a důvody k požití alkoholu (smrt matky, neutěšená rodinná situace žalobce).
8. Žalovaný však neuváděl, že by žalobce měl problémy s alkoholem. Bezpečnostní riziko shledal v tom, že žalobce vědomě porušil právní předpisy. Postoj žalobce vypovídá o tom, že si plně neuvědomuje závažnost svého jednání, neboť si je sám pro sebe zlehčuje a omlouvá vnějšími okolnostmi. Podle žalovaného jestliže žalobce nedokáže odmítnout jízdu na nákup potravin, byť před ní požil alkohol, nelze očekávat, že bude s utajovanými informacemi nakládat svědomitě a bude bezvýhradně respektovat právní předpisy určené k jejich ochraně.
9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, který byl napadeným rozhodnutím zamítnut.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

10. V napadeném rozhodnutí ředitel NBÚ uvedl, že se ztotožňuje se závěry prvostupňového rozhodnutí. Chování žalobce, kdy po požití velkého množství alkoholu usedl za volant, považoval za flagrantní porušení právních předpisů. Zohlednil také absolutní nedostatek sebereflexe žalobce, jenž místo toho, aby přiznal své závažné pochybení, po celou dobu řízení poukazoval na okolnosti, které jeho opilost a posléze jízdu pod vlivem alkoholu způsobily.
11. Ředitel zdůraznil, že ke shledání bezpečnostního rizika postačí oprávněná pochybnost o bezpečnostní spolehlivosti dané fyzické osoby. Přitom není rozhodné, jaký byl výsledek trestního řízení. Řízení před Národním bezpečnostním úřadem je autonomní.
12. K námitkám žalobce ředitel uvedl, že okolnost, že žalobce nyní abstinuje, není podstatná. V dané věci nebylo problémem nesplnění podmínky osobnostní způsobilosti, ale bezpečnostní riziko. To žalovaný zcela jasně viděl ve vědomém porušení právních předpisů.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobce v žalobě vznesl tři žalobní body:
 - 1) Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
 - 2) Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Správní rozhodnutí jsou založena na chování žalobce pod vlivem alkoholu. V tomto ohledu je klíčová skutečnost, že žalobce již abstinuje a za tím účelem měl být zpracován znalecký posudek o závislosti žalobce na alkoholu.
 - 3) Žalovaný opomenul uvažovat o přidělení osvědčení pro nižší stupeň utajení, dříve než přistoupí k odnětí osvědčení.
14. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Přitom odkázal na argumentaci z napadeného rozhodnutí.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
16. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
17. **Ad 1)** K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí soud předně uvádí, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

tak nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).

18. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a nepřezkoumatelným ve výše uvedeném smyslu je neshledal. Z napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvoinstančního, je zřejmé, na základě čeho byla shledáno, že žalobce již nesplňuje podmínku bezpečnostní spolehlivosti. Žalovaný bezpečnostní riziko viděl ve vědomém porušení právních předpisů, kdy žalobce vědomě řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Takové jednání považoval za neomluvitelné, zvláště pokud byl žalobce již v minulosti přistižen při řízení pod vlivem alkoholu. Jestliže žalobce neodkáže odmítnout jízdu na nákup potravin, byť před ní požil alkohol, nelze dle žalovaného očekávat, že bude s utajovanými informacemi nakládat svědomitě a bude bezvýhradně respektovat právní předpisy určené k jejich ochraně.
19. Ze správních rozhodnutí je tedy zřejmé, že důvodem odnětí osvědčení pro stupeň utajení důvěrné byl postoj žalobce k dodržování právních předpisů, který se projevil v incidentu s řízením pod vlivem alkoholu. Napadené rozhodnutí tedy není nesrozumitelné, či nejednoznačné.
20. Správní rozhodnutí také nejsou založena na více skutkových důvodech, proto není v dané věci relevantní poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 7 As 49/2013-28.
21. Nepřípadná je také námitka, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnosti, že zkušební doba podmíněného odložení návrhu na potrestání uplynula již v březnu 2019. Ředitel v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že bezpečnostní řízení je řízením autonomním a rozhoduje se v něm samostatně bez ohledu na to, k jakým závěrům dospěly orgány činné v trestním řízení. Otázka trestu či osvědčení se v podmínce v trestním řízení tedy není z pohledu bezpečnostního řízení podstatná.
22. Tyto námitky jsou tedy nedůvodné.
23. **Ad 2)** Správní orgány si ve správním řízení obstaraly informace z trestního řízení proti žalobci ohledně řízení pod vlivem alkoholu v roce 2017. Zároveň provedly pohovor se žalobcem. Dle městského soudu bylo dokazování před správními orgány provedeno v dostatečném rozsahu. Sesbírané důkazy tvoří řádný podklad pro závěry jak prvostupňového rozhodnutí, tak napadeného rozhodnutí.
24. Podle § 14 odst. 1 zákona o ochraně utajovaných informací podmínku bezpečnostní spolehlivosti splňuje fyzická osoba, u níž není zjištěno bezpečnostní riziko. Podle odstavce 3 písm. d) poté lze za bezpečnostní riziko též považovat chování, které má vliv na důvěryhodnost nebo ovlivnitelnost osoby a může ovlivnit její schopnost utajovat informace.
25. V dané věci je zásadní, že problémy žalobce s alkoholem nebyly důvodem pro shledání, že u žalobce existuje bezpečnostní riziko ve smyslu § 14 odst. 3 zákona o ochraně utajovaných informací. Za bezpečnostní riziko bylo považováno vědomé protiprávní jednání žalobce,

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

ze kterého žalovaný odvodil negativní skutečnosti ohledně schopnosti žalobce zákonným způsobem nakládat s utajovanými informacemi. Požívání alkoholu bylo jen manifestací daného protiprávního jednání. Proto vztah žalobce k požívání alkoholu nebyl v dané věci vůbec podstatný, jak správně poukázal ředitel v napadeném rozhodnutí. Nebylo tedy vůbec na místě provádět další dokazování ohledně vztahu žalobce k alkoholu.

26. Městský soud naproti tomu chápe, že žalobce v rámci pohovoru poukazoval na okolnosti a důvody požití alkoholu a řízení motorového vozidla. To lze dle soudu vnímat jako běžné vysvětlení situace, která v daný den nastala. Nelze v tom spatřovat nic závadného a nelze z toho dovodit nedostatek sebereflexe žalobce, natož „absolutní nedostatek sebereflexe“, jak učinil ředitel v napadeném rozhodnutí. Existence sebereflexe se nijak nevylučuje se současným vysvětlením okolností, za kterých k protiprávnímu jednání došlo. Naopak vnímání všech okolností může být i součástí objektivní reflexe situace, aby se dotýčný stejných okolností, které vedly k protiprávnímu jednání, příště vyvaroval.
27. Nicméně to nic nemění na závěru, že žalobce spáchal protiprávní čin, kdy řídil motorové vozidlo pod silným vlivem alkoholu. Závěry žalovaného uvedené v prvostupňovém rozhodnutí, se kterými se ředitel ztotožnil, i tak obstojí. Závěr žalovaného, že jestliže žalobce nedokáže odmítnout jízdu na nákup potravin, byť před ní požil alkohol, nelze očekávat, že bude s utajovanými informacemi nakládat svědomitě a bude bezvýhradně respektovat právní předpisy určené k jejich ochraně, je stále logický a udržitelný i přes právě uvedenou výtku. Soud nemá, co by tomuto hodnocení bezpečnostního rizika ze strany správních orgánů vytkl.
28. V daném případě jde skutečně o flagrantní protiprávní jednání žalobce. Nejde o to, že by žalobce řídil s nějakým zbytkovým alkoholem v krvi. Žalobce sám v pohovoru v rámci správního řízení přiznal, že šel spát asi ve tři hodiny v noci po požití tří lahví vína a ráno před jízdou si ještě dal panáka rumu. Naměřená hladina alkoholu v krvi byla vysokých 2,37 promile. Svědci v trestním řízení vypověděli, že žalobce se před nástupem do vozidla potácel a sotva chodil. Za těchto skutkových okolností soud souhlasí se správními orgány, že žalobce si musel být vědom, že je zcela vyloučeno, aby řídil motorové vozidlo. To že tak činil, lze vysvětlit pouze zjevnou absencí respektu k zákonným pravidlům o bezpečnosti silničního provozu. V tomto ohledu se závěr o bezpečnostním riziku žalobce, že existují důvodné pochybnosti o jeho postoji k dodržování zákonných pravidel, jeví jako správné.
29. **Ad 3)** Podle městského soudu ze zákona o ochraně utajovaných informací, ani z jiného právního předpisu neplyne povinnost žalovaného v rámci řízení o odnětí oprávnění zkoumat, zda není na místě osvědčení ponechat a pouze snížit stupeň utajení.
30. V každém případě městský soud poukazuje na to, že žalobce byl držitelem osvědčení pro stupeň utajení důvěrné. Nižším stupněm utajení je již pouze stupeň vyhrazené. Pro přístup k tomuto stupni utajovaných informací se však nevydává osvědčení, ale pouze oznámení o splnění podmínek pro přístup k utajované informaci dle § 6 zákona o ochraně utajovaných informací. V dané věci tedy nebylo vůbec možné, aby žalovaný žalobci ponechal osvědčení na nižší stupeň utajení, než kterým žalobce disponoval.
31. Ani tato námitka tedy není důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
33. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. listopadu 2020

JUDr. Karla C h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.